Zborový list

POPRADSKÝCH EVANJELIKOV

číslo VI / 2013 **NOVEMBER - DECEMBER**

PERSPEKTÍVA VEČNOSTI

„Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.“ G 2:20

Na otázky typu: „Ako sa máš? Ako žiješ?“ zvykneme odpovedať rôzne, podľa toho, čím práve prechádzame. Niekedy sa posťažujeme, niekedy sa pochválime. Krásne je Pavlovo vyznanie: „Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.“ Čo toto vyznanie znamená? Ako mu máme rozumieť?

Tak, že Pavel nehľadá svoje veci, nie je sústredený na seba, na to, aby získal pre seba maximum. Je cele sústredený na Krista. Snaží sa o to, aby cez neho konal Kristus. Snaží sa žiť tak, ako žil Kristus – v nezištnej službe blížnym. Nehľadí pri tom na obete a utrpenie, ktoré sú spojené s touto službou. Neúnavne prináša evanjelium ľuďom, ktorí evanjelium ešte nepočuli. Túži po tom, aby zanechali starý spôsob života bez Boha a začali žiť nový život s Bohom. Teda život v láske, v dôvere v Božie slovo a v nádeji na večný život.

Na Pavlovi vidíme, čo to znamená žiť ako kresťan. Dať Kristovi priestor vo svojom živote a nechať sa Ním viesť. Kto takto žije s Kristom tu v časnosti, raz bude s Ním žiť i vo večnosti. Kristovo slávne vzkriesenie je víťazstvo nad smrťou. Smrť už nemá moc nad nami. Nemôže nás držať vo svojom zajatí, ani v strachu. Apoštol Pavel na sklonku svojho života píše slová: „Tiahne ma to z oboch strán: túžim už umrieť a byť s Kristom a to by bolo iste omnoho lepšie, ale pre vás je lepšie, aby som zostal v tele“ (F 1:23-24). Pre Pavla zomrieť a byť s Kristom, by bolo omnoho lepšie ako ostať ďalej žiť. Teší sa na stretnutie s Kristom. Nebojí sa smrti. Je mu vítaná, lebo mu otvára bránu do večnosti, ku Kristovi. Túži byť v Jeho blízkosti. Naplno prežívať Jeho lásku. Poznať jeho moc a slávu. Pripojiť sa k úžasnej oslave Boha.

Toto nie je len Pavlova perspektíva. To je aj naša perspektíva života a jeho zavŕšenie v Bohu. Čím viac priestoru dáme Kristovi v našom živote, tým väčšia radosť a túžba nás naplní po stretnutí s Ním a v Jeho prítomnosti so všetkými tými, ktorí Krista tu na zemi milovali, žili s Ním a On v nich.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

Elena Bakurová

Veľmi som vďačná Bohu, že sa mi do rúk dostali „Cirkevné listy 1-2/2013“. Po prečítaní názorov a úvah rôznych ľudí, ktorí sa zúčastňujú na dianí a živote v našej ECAV, ma zaujal príspevok člena bratislavského cirkevného zboru, brata Jozefa Budaja. Vracia sa v ňom do svojich mladých čias a spomína, ako v ich rodine panovala zbožnosť, vyjadrovaná spievaním duchovných piesní, ktorými v každom čase vedeli chváliť svojho Pána.

Pripomenulo mi to moje detstvo, keď som takéto chvíle prežívala aj ja. Prišiel však čas, keď nám bolo zakazované chváliť Boha a mimoriadne v mojom povolaní učiteľky. Vďaka Bohu sme sa dožili tej zmeny, že už môžeme slobodne konať a aj spievať na Božiu chválu a hovoriť o skutkoch nášho Pána Ježiša Krista. Vstúpme si do svedomia – hovorím aj o sebe – robíme tak? Či máme slobodu radostne oslavovať Boha, vyjadrovať slovami, skutkami, tlieskaním, zdvihnutím rúk, úsmevom a pod., ako to vidíme robiť znovuzrodených kresťanov v Afrike? Tú radosť, ktorú prežívame v srdci, prejavujeme aj navonok? Alebo sa bojíme, že nás iní budú za takéto prejavy odsudzovať? Keď chceme plniť čo je napísané v Biblii – „Radujte sa v Pánovi vždy! Radujte sa!“, čo potvrdzuje aj 150. žalm – prečo sa tak neprejavujeme?

Myslím si, že nám chýba znovuzrodenie, o potrebe ktorého čítame v každej kresťanskej literatúre. Čo nám bráni priznať sa, že Ježiš Kristus je náš Pán? Môžeme to urobiť jednoducho – prijať Ježiša Krista ako svojho Pána a Spasiteľa do svojho srdca nie formálne, ale naozaj takouto modlitbou: „Vyznávam Pánu Bohu, že som hriešnik. Verím, že Pán Ježiš Kristus zomrel za moje hriechy na kríži a vstal z mŕtvych pre moje ospravedlnenie. Teraz Ho prijímam a vyznávam ako svojho Spasiteľa a Pána. Amen.“ Dá sa to urobiť spoločne pri rôznych stretnutiach v spoločenstvách, ale aj individuálne doma so svojimi najbližšími. Ten, kto sa pomodlí s vierou, určite pocíti prítomnosť Ducha Svätého, pocíti obrátenie sa, veľkú zmenu v živote, čiže znovuzrodenie. Stane sa naozaj kresťanom a bude verne slúžiť v cirkvi svojmu Pánovi. Aj pri tejto zmene je dôležité spoliehať sa na Pána Boha a ďakovať mu.

Počas Dňa Tatranského seniorátu ECAV 14. septembra, sme mali možnosť stretnúť sa s bratom Jozefom Budajom, ktorého som spomenula na začiatku tohto príspevku. Zaujímavým spôsobom nám priblížil misijnú prácu - pôsobenie vo svojich rodinách, medzi najbližšími, slovom i modlitbami a piesňami, ktoré nás povzbudzujú byť verní evanjeliu a Kristovej cirkvi. Názorne to vyjadrili spolu s manželkou. A tak, nehanbime sa za Kristovo evanjelium, ktoré je Božia moc pre spasenie celého ľudstva - teda i nás osobne!

JABLKOVÁ PÁRTY

Barbora Nitschová

Aj srdiečko človeka, rovnako, ako na prvý pohľad krásne jabĺčko, môže byť červivé. Na našej jablkovej párty, v poslednú októbrovú nedeľu, nám o tom porozprávala Aďka Sabolová z Detskej misie v spolupráci s červíčkami Aladárom, Darinkou a Žanetkou.

Na jablkovej párty, samozrejme, nechýbalo spievanie piesní s gitarou ani súťaženie. Deti, ich rodičia a starí rodičia si zmerali sily vo viacerých disciplínach, napríklad v šúpaní jabĺk (dospelí za sťažených podmienok). Odmena pre všetkých bola široká paleta jabĺčkových dobrôt.

Po príjemne strávenom spoločnom popoludní sme sa domov vybrali poučení o tom, že tak, ako sa jabĺčko samo nedokáže zbaviť červíkov, ani my nedokážeme sami vyhrať nad hriechmi – červíkmi, čo hryzú naše srdcia. Jediný záchranca a lekár je Pán Ježiš.

STRETNUTIE SESTIER EVANJELICKEJ ALIANCIE

Mária Bobovská

Z Božej milosti sa viac ako 60 sestier po roku opäť stretlo v Domove J. A. Komenského v Račkovej doline. V dňoch 25. až 29. septembra sa tam konalo v poradí už 18. stretnutie sestier Evanjelickej aliancie, tentoraz s témou „modlitba“. Pri nej sme sa sústredili na biblický text zo Žalmu 141:2: „Nech je moja modlitba kadidlom pred Tebou a dvíhanie rúk pod-

večernou obeťou". V spoločných chvíľach, ktoré sme trávili v pokoji a tichu našich krásnych hôr, sme nerušene prijímali všetko dobré, čo nám na toto stretnutie pripravil náš nebeský Otec.

Doobeda a večer boli stíšenia pri Božom slove, ďakovné modlitby, prosby a piesne. Po krátkej prestávke nasledovali prednášky na tému modlitba.

Prednášku na tému „Modlíme sa piesňou" mala sestra Janka Nagajová, ktorá skladá piesne a je spoluautorka baptistického spevníka. Ku spevu ju priviedla mamička, ktorá si často spievala a Janka svojimi duchovnými piesňami vyjadruje svoje túžby a všetko čím žije.

Za obedom bol voľný program s možnosťou prechádzok, masáží, kreatívnych aktivít a rozhovorov. Večerný program vyplnili premietanie, krátke zamyslenia i svedectvá a skúsenosti s Bohom, modlitby, básne, a piesne. Podobne ako po minulé roky, konal sa aj bazár ručných prác, oblečenia a hračiek. Výťažok z bazára (600 Eur) bude použitý na milodary, úhradu za pobyt i na aktivity Evanjelickej aliancie.

Celé podujatie malo požehnaný priebeh. Veľmi emotívne boli krátke svedectvá sestier s onkologickými diagnózami. Vo svojom poďakovaní oslavovali Pána Boha za uzdravenie a uviedli, že im veľmi pomáhalo vedomie, že sme ich niesli na modlitbách.

Z nášho cirkevného zboru sme tam boli dve sestry. Všetky účastníčky stretnutia boli srdečne privítané a dostali špeciálne darčeky, prichystané organizátorkami. Na stretnutie o rok pozývame už teraz aj ďalšie sestry.

HERĽANY 2013 BIBLICKO-REKREAČNÝ TÝŽDEŇ

Mária Bobovská

„Nemocní medzi nami", na túto tému sa zameral biblicko-rekreačný týždeň od 14. do 18. októbra, a bola vybratá na základe Písma svätého: „Pane, ajhľa, ten, ktorého miluješ, je nemocný." (J 11:3)

Úvodná bohoslužba s biblickým textom „... sme deti Božie, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom a opravdivo..." (1J 3:1-24) otvorila tohtoročný päťdňový herliansky týždeň, každoročne organizovaný Modlitebným spoločenstvom ECAV.

Celý program pobytu bol zaujímavý – bol o misii a diakonii v zbore; o tom, ako milovať opravdivo a skutkom; odzneli prednášky o utrpení v živote človeka, o smrti ako závere pozemského života a o diakonii ako službe kresťanov núdznym; videli sme filmy o Biblii kralickej a o príchode vierozvestov Konštantína a Metoda na naše územie. Samozrejme, že nechýbali modlitebné chvíle, ranné i večerné pobožnosti, semináre, osobné svedectvá viery a prislúženie sviatosti Večere Pánovej. Privítali sme medzi nami vzácnu návštevu, brata farára Zaka z ďalekej Tanzánie, ktorému sme odovzdali milodar (510 Eur zo

zbierky účastníkov) pre potreby cirkvi v tejto najchudobnejšej krajine Afriky.

Jeden večer patril členom CZ Rankovce, keď nám zaspieval rómsky spevokol a na elektrických gitarách zahrali traja rómski študenti, ktorých cirkev podporuje štipendiom pri štúdiu na košickom konzervatóriu. Ďalší večer sa v cirkevnom zbore Budimír konali misijné bohoslužby, kde sme ako spevokol zaspievali pieseň K. Royovej „Ježišovi svoj život daj".

Najdôležitejšie pre nás kresťanov nie je mať pred očami svoju vlastnú smrť, ale smrť Kristovu. Musíme si počínať tak, aby sme milovali Pána Ježiša Krista viac ako svetské veci, prácu, milé osoby a iné, aby nás nič nezdržiavalo, keď raz nadíde tá chvíľa, keď budeme musieť odísť z časného života.

DEŇ VD ECAV 2013 – REMINISCENCIA

Zuzana Valeková

V predchádzajúcom čísle sme uverejnili informáciu o Dni VD ECAV, ktorý bol 28. júla u nás, v Poprade. Príspevok začínal tým, že aj tento deň potvrdil biblickú výpoveď, že Kristova láska spája.

Zjavne spojení Kristovou láskou boli toho dňa všetci prítomní v Aréne Poprad, ale nadviazalo sa ďalšie spojenie asi o mesiac neskôr – a o ňom chcem teraz napísať krátke svedectvo.

V jeden horúci augustový deň sa mi na displeji mobilu objavilo neznáme číslo. Prijať či nie tento hovor? Nebýva to veľmi príjemné, keď volá neznáme číslo – v lepšom prípade môže ísť o omyl, v horšom o anketára či ponuku tovarov a služieb a s tým všetkým spojená stratu času a dakedy i nervov. Ale tento raz sa oplatilo prijať hovor! Hneď zaznelo ospravedlnenie volajúceho, vysvetlenie ako sa „dopracoval" k môjmu číslu telefónu a predstavenie sa volajúceho ... na moje veľké prekvapenie, bol ním Ladislav Fričovský, evanjelický farár žijúci v Košiciach –

básnik, prozaik a autor rozhlasových hier, tvoriaci pre dospelých i deti.

On, ako autor, mi volal preto, aby sa mi poďakoval za prednes básne „Sme ešte ľud Boží?“, ktorú napísal špeciálne pre Deň VD ECAV. Brat farár tam nebol prítomný, len sprostredkovane sa dozvedel, že som ju recitovala ja. A pritom, to ja som bola poctená, že mi bola zverená milá úloha, že som sa aj týmto spôsobom mohla zapojiť do naozaj úžasnej oslavy nášho Pána, akou bol ten významný deň!

Spojenie v láske Kristovej na diaľku malo ešte pokračovanie, lebo brat farár Fričovský mi poslal aj písomné poďakovanie a venoval zbierku básní „Zostupujem, aby som vystúpil“. Z tejto zbierky – útlej formou, ale bohatej a krásnej obsahom – som vybrala báseň „Samaritánov oslík“, aby sme sa ňou povzbudili a odhodlali slúžiť svojim blížnym, a to v láske Kristovej, ktorá nás spája navzájom a tiež s Ním!

SAMARITÁNOV OSLÍK

Ladislav Fričovský

Nie je treba
by sme pláli
láskou nevídanou.

Zahoreli,
k nebu vzlietli
s vyhorenou slamou.

Do brázd siali
mince zlaté,
majúc bruchá sýte.

Nech si bedač
v blate loví
svoje živobytie.

Stačí, keď ja
nepohrdnem
povystretou dlaňou.

Pre blížneho
oslík budem –
ten Samaritánov!

Poďakovanie za úrody zeme

V 19. nedeľu po Svätej Trojici sme na službách Božích ďakovali Pánu Bohu za úrody zeme. Za všetko, čo nám v priebehu roka doprial, za každý dar, ktorý nám venoval na to, aby sme sa na tomto svete mali lepšie. Biblický text kázne hovoril o radosti v Pánovi (F 4:4), lebo každému Božiemu daru sa môžeme tešiť a ďakovať zaň. Pán Boh miluje všetky svoje deti, aj tie, ktoré Jeho nemilujú. Všetkým dáva dary, aby pripomínal ten najväčší dar – obeť svojho Syna. Nezabúdajme v modlitbe pred i po jedle ďakovať nášmu darcovi!

Stretnutie životných jubilantov

Popoludnie 20. nedele po Svätej Trojici je už tradične každý rok vyhradené jubilantom CZ. Najprv prichádzajú do Božieho chrámu, aby prijali sviatosť Večere Pánovej a poďakovali Pánu Bohu za všetky prežité roky a potom sa stretávajú v zborovej miestnosti. Predsedníctvo CZ jubilujúcim odovzdalo darček – brožúru Tesnou bránou na rok 2014 čítanie na každý deň, ktorá im poslúži, aby denne mohli siahnuť po Božom slove, a tak čerpať z neho múdrosť a usmernenie do života. V tomto roku patrili medzi jubilantov aj brat farár Dr. Libor Bednár a sestra dozorkyňa JUDr. Janka Hesová. Obom k jubileu blahoželáme a prosíme, aby Pán Boh žehnal ich službu, dával im múdrosť pri riadení cirkevného zboru a k tomu dobré zdravie!

Požehnaná nedeľa

Služby Božie v 21. nedeľu po Svätej Trojici mali bohatý program. Božie slovo z kazateľne vyzývalo poslucháčov, aby boli Boží bojovníci. Na to si treba obliecť celú výzbroj Božiu: bedrá opásať pravdou, obliecť si pancier spravodlivosti, obuť si hotovosť k evanjeliu pokoja, vziať štít viery, prilbu spasenia a meč ducha (Ef 6:10-17).

Na zborovom konvente v rámci Služieb Božích sa konali voľby dištriktuálneho biskupa. Navrhnutí boli dvaja kandidáti: Mgr. Ondrej Koč a Mgr. Slavomír Sabol. V popradskom CZ viac hlasov získal doterajší biskup Mgr. Slavomír Sabol.

Nakoniec, v mene celého CZ, zablahoželali brat farár Ing. Mgr. Michal Findra a sestra dozorkyňa JUDr. Janka Hesová bratovi zborovému farárovi Mgr. Liborovi Bednárovi, PhD. k jeho okrúhlemu životnému jubileu. Sestra Anna Lichvárová, s organovým sprievodom sestry Eriky Blažkovej, pozdravili jubilanta Dvořákovým 23. žalmom „Hospodin jest můj pastýř“.

Ekumenická slávnosť

V nedeľné popoludnie 20. októbra sa konala ekumenická slávnosť pri príležitosti 1150. výročia príchodu vierozvestov Konštantína a Metoda na Veľkú Moravu. Na slávnosti sa zúčastnilo päť popradských cirkví so svojimi du-

chovnými predstaviteľmi a spevokolmi. Medzi vystúpením jednotlivých cirkví zaznieval prednes Konštantínovho Proglasu a tiež umelecké slovo Pár písmen na pochvalu Konštantínovi – Cyrilovi. Vystúpil aj náš zborový spevokol so svojimi tromi skladbami a tiež spoločne so spevokolom rímsko-katolíckej cirkvi zaspieval Staroslovanský Otčenáš. Dirigovala Mgr. Marta Bednárová. Náš brat farár Dr. Libor Bednár Áronovským požehnaním požehnal celé zhromaždenie slávnosti.

DESAŤ ROKOV NÁŠHO ZBOROVÉHO ČASOPISU

Redakčná rada

V novembri 2003, pred desiatimi rokmi, vyšlo prvé číslo nášho zborového časopisu. Prvý úvodník zodpovedného redaktora, zborového farára Mgr. Libora Bednára, hovoril o nádeji. Použil príklad dvoch starých stromov, ktoré aj napriek tomu, že boli ranené žili, prinášali radosť a úžitok ľuďom, lebo mali hlboké korene a z nich čerpali silu! Čitateľov vyzýval, aby podobne zapustili korene svojej viery hlboko do Božieho slova. Písal: „Započúvajte sa do slov evanjelia a prijmite ich do svojho srdca. Postavte na nich svoj život. Tak nájdete novú nádej, radosť a pokoj pre svoj život, ktorý vám nikto okrem Krista nemôže ponúknuť.“

Ďalší z úvodníkov dával otázku: „Čo s darovaným časom? Budeme v ňom duchovne rásť?“ Teraz, pri 10. výročí, je namieste sa pýtať, ako sme za toto obdobie využili čas a či sme aj duchovne rástli a či nám v tom pomáhal aj zborový časopis? Odpoveď na to by ste mohli dať vy, čitatelia zborového časopisu, najlepšie poslaním príspevku do budúceho čísla.

Biblické úvodníky brata farára vychádzali vždy z Božieho slova a tak nenútene smerovali čitateľov k jeho čítaniu a zamýšľaniu sa nad ním. Mnohé ďalšie príspevky redakcie boli poučné, vysvetľovali potrebu, spôsob a cieľ štúdia Biblie, približovali život a dielo mnohých významných osobností nášho duchovného života, ako boli:

Martin Luther, Filip Melanchton, Jan Hus, Turzovci a ďalší. Najmä pre tých, ktorí nemôžu prichádzať do spoločenstva CZ, oznamoval udalosti, jubileá našich členov, termíny konania služieb Božích a iných zborových aktivít a mnoho iného a poučného.

Zborovému listu popradských evanjelikov do ďalšej desiatky redakcia želá, aby prinášal obsah, ktorý čitateľov poučí, povzbudí i poteší; aby to bol časopis, ktorého každé nové číslo je očakávané; aby sa rozširoval počet jeho prispievateľov; aby Božie slovo: „A všetko, čo konáte slovom alebo skutkom, robte v mene Pána Ježiša a skrze Neho ďakujte Bohu Otcovi." (Kol 3:17) bolo pre zostavovateľov časopisu aj naďalej rozhodujúce!

DEŇ TATRANSKÉHO SENIORÁTU 2013

Michal Findra

Evanjelici Tatranského seniorátu sa opäť stretli na svojom už tradičnom misijnom dni, tohto roku v sobotu 14. septembra v srdci horného Spiša v Kežmarku. Zaoberali sme sa témou príznačnou pre tento rok „Cyril a Metod", ktorú sme pojali veľmi aktuálne pre dnešok v podtéme „Cirkev a misia".

Všetky generácie ľudí sa stretli na začiatok v malebnom drevenom artikulárnom kostole v Kežmarku, ktorý je pamiatkou UNESCO. V chladnom počasí nám dobre padlo milé privítanie domáceho cirkevného zboru a brata seniorátneho dozorcu. Spevom piesní z Evanjelického spevníka, ale aj ďalších, nás sprevádzala hudobná skupina Otvorené dvere z Batizoviec. V kostole bol zriadený aj misijný kútik s informáciami o misii sestry Zuzany Pongen Kovalčíkovej v Zambii.

Program bol rozdelený do týchto blokov: úvodné stretnutie v kostole, práca v skupinách, obed, poobedné stretnutie v kostole.

Po úvodnom programe sme sa rozdelili na skupiny podľa generácií. Deti išli na program do miestneho gymnázia, kde ich nasledovali aj mládežníci, a seniori a stredná generácia mali program v auditóriu lýcea. V každej skupine poslúžili programom k téme tieto sestry a bratia: pri deťoch manželia Ján a Ľubica Matisovci z Batizoviec s tímom, pri mládežníkoch brat Marián Lajda s manželkou zo Žiliny, pri strednej generácii brat Ľubomír Badiar z Košíc a pri senioroch brat Jozef Budaj s manželkou z Bratislavy. V skupinách sme sa veľmi aktuálne venovali odkazu Konštantína a Metoda pre dnešok, keď sme skúmali ako máme my dnes konať misiu podobne ako to nezištne konali oni.

Obed. Počas obednej prestávky nás milo prijal domáci Kežmarský cirkevný zbor, ktorý pre nás pripravil obed, koláče a kávu. Mali sme aj milú príležitosť popri nasýtení tela nasýtiť aj naše poznanie prehliadkou lyceálnej knižnice. Účastníci prehliadky

obdivovali knižničný fond, ale aj obsah dochovaných kníh. Zoznámili sa aj so školským poriadkom a študentmi slávneho Kežmarského lýcea. Naše deti počas obeda zbierali odpovede na samolepky, čo nás najviac potešuje v misii a čo nás najviac trápi alebo nám robí prekážky.

Poobedné stretnutie v kostole. Tento programový blok sme v kostole začali spevom piesní a ďakovnou modlitbou za obed. Potom odzneli referáty z jednotlivých skupín. V oznamoch sme ešte pripomenuli misijný kútik o službe v africkej Zambii. Napokon zaznelo aj pozvanie na ďalší Deň Tatranského seniorátu, ktorý bude 15.9.2014. V závere programu sme mali modlitebnú chvíľu a potom, pred požehnaním, sa nám prihovoril brat senior Roman Porubän, ktorý ešte raz zdôraznil misijný odkaz našich vierozvestov Konštantína a Metoda.
S úprimnou vďakou voči Pánovi Ježišovi sme končili náš Deň Tatranského seniorátu spevom hymny Hrad prepevný je Pán Boh náš.

„ALE MŇA BLAŽÍ BOŽIA BLÍZKOSŤ“ (Ž 73:28)

Zuzana Hybenová

Týmto heslom roka nás vyprevádza Božie slovo na úzku cestu, ktorou máme kráčať aj v blížiacom sa novom roku 2014. Aby sme, v prvom rade, trávili čas v Božej blízkosti, nám aj v budúcom roku poslúži brožúra Tesnou bránou. Niet nič krajšie, ako začínať každé ráno v Božej blízkosti, a potom odtiaľ vychádzať do celého dňa. Nech aj v budúcom roku slúži Tesná brána ako inšpirácia či priestor, kde prostredníctvom Písma môžeme vojsť do „Božích svätýň“, nájsť Boží pokoj, odpustenie, prijatie a uistenie, že sme v tých najlepších rukách, pri našom Spasiteľovi, ktorý sľúbil, že bude s nami stále a všade, „po všetky dni, až do skončenia sveta“ (Mk 28:20). Nezabudnite si kúpiť brožúru Tesnou bránou 2014!

ŠTÚDIUM BIBLIE – POZOROVANIE

Michal Findra

Pokračujeme v podrobnejšom pohľade na čítanie a štúdium Biblie. Ide o jednoduché tri kroky, ktoré urobíme nad čítaným Božím slovom, ktoré sme si spomenuli v predchádzajúcom čísle: pozorovanie, interpretácia (vysvetlenie), aplikácia. Možno sa vám podarilo urobiť si aj záznam do časopisu zo svojho čítania a iste vám to bolo na hojný duchovný úžitok.

Ak chceme načrieť hlbšie do Božieho slova, tak sa budeme venovať zvolené-

mu oddielu tri krát a vždy sa naň pozrieme iným spôsobom. Prvýkrát teda čítame zvolenú časť, aby sme ju pozorovali. Náš cieľ je: **pozorovať, vidieť a zapísať všetky postrehy a otázky**. Odpovedáme si na otázku čo vidíme? a snažíme sa zvolený oddiel nehodnotiť, nehľadať význam.

Čítanie Biblie spojené s jej štúdiom nám nemusí byť vlastné, a tak pre povzbudenie je tu zoznam toho, čo môžeme konať:

1. Začni **modlitbou** Ž 119:18 – nie je to len klišé, ale osobné očakávanie na Božie vedenie

2. **Čítaj, čítaj, čítaj** – najskôr čítaj študovanú pasáž v širšej súvislosti; opakovane čítaj zvolený úsek; čítaj trpezlivo

3. **Zapisuj všetky pozorovania** – prvé dojmy, pozorovania, postrehy

4. Zapisuj všetky **otázky**, ktoré si vyžadujú vysvetlenie (budeme ich riešiť v interpretácii) – Kto je .... ? Čo znamená slovo ... ? K čomu sa vzťahuje .... ? Kedy to ... platí ? Aký druh ... je mienený ?

Čo teda pozorujeme a zapisujeme si?

A. Hlavné fakty – Kto, Čo, Kedy, Kde

B. Štruktúru – gramatickú (podmet, prísudok, ...) a logickú (sled myšlienok, hlavná – vedľajšia veta, otázky, opakovania, ...)

C. Literárnu formu – rozprávanie, dialóg, poézia, podobenstvo, alegória, proroctvo ...

D. Atmosféru – napr. radosť – Fil 4, alebo úzkosť a strach – Mt 14:22-33

Keďže naposledy sme boli pozvaní k čítaniu oddielu z Markovho evanjelia, tak je teraz možnosť pozorovať ďalší oddiel z tohto evanjelia. Svoje pozorovania si môžeme prakticky zapisovať do takejto tabuľky:

Text: Mk 10:35-45 názov:

Verš	Pozorovanie	Otázky

LOHMARČANIA O NÁVŠEVE V POPRADE

Skrátený preklad: Anna Wielandová, Anna Chábová

V zborovom liste cirkevného zboru (Gemeindebrief) v Lohmare oboznámil Wolfgang Manz cirkevníkov s dojmami účastníkov tohtoročnej cesty do partnerského zboru v Poprade.

Zájazd viedol farár Schulze a zúčastnilo sa ho 19 osôb. Programom,

ktorý sme im pripravili, boli nadšení. Veľmi sa im páčila slovenská príroda od Bratislavy cez Fatru až po Dunajec.

Po príchode do Popradu mali privítanie v zborovej miestnosti, kde sa stretli s mnohými popradskými cirkevníkmi. Brat farár Libor Bednár mal krátky príhovor a prípitok. Mnoho starých známych sa po roku opäť stretlo a s radosťou si porozprávali najnovšie udalosti.

Nasledujúci deň strávili vo Vysokých Tatrách. Vytvorili sa tri skupiny podľa náročnosti túr: na Štrbské pleso, Studenovodské vodopády a Zbojnícku chatu. Vysokohorský sprievodca bol starý známy Laci Keresztény. Druhý deň, už tradične, sa šlo na plavbu plťami po Dunajci – veľmi sa bavili tým, že poľskí pltníci ich predbiehali a oni sa tak mohli dlhšie kochať krásou Troch korún. Cestou nazad sa zastavili v Kežmarku a obdivovali starý drevený artikulárny kostol, ale nevynechali ani návštevu nového. Tretí deň bol na programe Slovenský raj a v sobotu navštívili Košice, tento rok vyhlásené za európske hlavné mesto kultúry.

Pobyt Lohmarčanov vyvrcholil v nedeľu účasťou na slávnostných službách Božích a kázňou poslúžil brat farár Schulze. Potom spoločne navštívili Podtatranské múzeum, kde je inštalovaná výstava kniežacej hrobky z čias sťahovania národov. Večer sa uskutočnila rozlúčka v zborovej miestnosti, na ktorej hostia odovzdali dar cirkevného zboru – obraz lohmarského kostola a okolia z vtáčej perspektívy a súčasne pozvali Popradčanov do Lohmaru na budúci rok.

Na záver sa v „Gemeindebrief-e“ poďakovali za srdečne prijatie a starostlivosť hostiteľom, osobitne sestre Inge Paulínyovej zo Spišskej Soboty, ktorá sa im neúnavne venovala. Spiatočná cesta cez Prahu bola bezproblémová a do Lohmaru sa vrátili spokojní a plní prekrásnych dojmov.

Zuzana Valeková

Drahý náš nebeský Otec, ďakujeme Ti, že nás nenechávaš bez nádeje ani v najťažších situáciách, že vďaka viere vo vzkriesenie a príchod Božieho kráľovstva môžeme mať nádej i tam, kde z ľudského hľadiska už nie je žiadna nádej a útecha. Odpusť nám, že sa často vyhýbame neseniu našich vlastných krížov a daj nám silu obstáť vo všetkých skúškach a bolestiach.

Daruj nám dostatok milosti a súdnosti, aby sme sa najmä v tomto adventnom čase obracali späť k Tebe, vážne si spytovali svedomie a skúmali sami seba. Aby sme sa nechávali Tebou uzdravovať a premieňať, a tak včas mohli napraviť naše chybné postoje a nesprávne chovanie. A to všetko na Tvoju väčšiu slávu a chválu, na úžitok našich blížnych a na náš prospech.

O to Ťa, dobrý náš nebeský Otec, prosíme v mene nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý s Tebou v jednote Ducha Svätého žije a kraľuje po všetky veky vekov. Amen.

DEJINY ŽIDOVSTVA 2. ČASŤ - TRITISÍCROČNÁ VIERA A KULTÚRA OD KRÁĽA DÁVIDA PO ZALOŽENIE ŠTÁTU IZRAEL

Spracovala Janka Hesová, zborová dozorkyňa (časopis GEO, r. 2007; J. Maier: Židovské dejiny v dátach)

538 pred Kristom

Perzský kráľ Kýros (559 – 530 pred Kristom) dobyje Babylóniu. Judea a Izrael sa stávajú časťami perzskej provincie. Kýros dovoľuje židovským zajatcom vrátiť sa do vlasti a opäť vybudovať v Jeruzaleme Chrám. Druhý chrám vysvätili na jar roku 516 pred Kristom.

332 – 331 pred Kristom

Alexander veľký dobýja územie Judey a Izraela. Jeruzalem sa stáva autonómnou provinciou.

168 pred Kristom

Kráľ Antiochos IV. z rodiny Seleukovcov, ktorý ako následník Alexandra Veľkého panuje v Sýrii a Jeruzaleme, zavádza v jeruzalemskom Chráme synkretický kult a zakazuje tradičné židovské rituály. Makabejci – bratia Júda, Jonatán, Šimon a Ján Hyrkán – synovia židovského kňaza – organizujú na protest ľudové povstanie. V roku 164 pred Kristom Júda Makabejský dobyje Jeruzalem a nechá nanovo vysvätiť Chrám. V nasledujúcich rokoch Makabejci, ako duchovní a svetskí vodcovia, formujú nový židovský štát. V roku 141 pred Kristom povolí ľudové zhromaždenie Šimonovi Makabejskému založiť panovnícku dynastiu. Šimonov vnuk Aristobúl (I.)

prijíma v roku 104 pred Kristom titul kráľa.

V tomto období sa okrem farizejov a saducejov tvorí tretia významná židovská skupina – eséni. Eséni žijú ako kňazská sekta asketickým spôsobom. O majetok sa delia a časť z nich žije pravdepodobne v púšti na mieste zvanom Kumrán.

Rok 76 pred Kristom

Spor o trón medzi makabejským kráľom Hyrkánom II. a jeho bratom Aristobúlom (II.). Aristobúl (II.) nakoniec s podporou saducejov strhne vládu na seba. Následne vypukne občianska vojna medzi saducejmi a farizejmi, ktorí podporujú Hyrkána II. Tieto nepokoje využíva rímsky vojvodca Pompeius, ktorý v roku 63 pred Kristom dobyje Jeruzalem. Región sa dostáva pod nadvládu Rimanov, ktorí tu v roku 6 nášho letopočtu ustanovia provinciu Judea.

37 – 34 pred Kristom

Kráľ Herodes, rímsky vazal, rozširuje svoju krajinu za hranice Dávidovej ríše a nechá rozsiahlymi prestavbami zväčšiť jeruzalemský Chrám. Po jeho smrti Rimania rozdelia ríšu medzi jeho troch synov.

25 – 36 nášho letopočtu

Rímsky miestodržiteľ Judey je Poncius Pilát. Svoj úrad spravuje zle a skorumpovane, čo ľud ešte väčšmi podporuje k nenávisti voči Rímu. Rastie očakávanie konca sveta. V severnej časti – v Galilei – sa zjavuje Ján Krstiteľ. Je to asketický židovský kazateľ, ktorý vyzýva na pokánie. Oznamuje skorý príchod Božieho hnevu a súdu, vyzýva ľud, aby sa obrátil a tých, ktorí sa chcú kajať, krstí vodou v rieke Jordán. Medzi inými aj Ježiša z Nazareta. Na príkaz Herodesovho syna Herodesa Antipasa zotnú Jánovi hlavu.

Okolo rokov 29 – 30 nášho letopočtu

Ježiš z Nazareta, žid z Galiley, vystupuje ako zvestovateľ nastávajúceho Božieho kráľovstva. So zástupom prívržencov kráča na jar roku 30 na oslavu Sviatku nekvasených chlebov do Jeruzalema. Predstavitelia židovských a rímskych úradov sú však znepokojení a vystrašení. Veľkňaz Kaifáš a Poncius Pilát Ježiša súdia. Pre nepokoje nakoniec Pilát dáva Ježiša ukrižovať ako „židovského kráľa“. Z učenia, ktoré založil Ježiš sa približne o generáciu neskôr vyvinie kresťanstvo.

37 – 41 nášho letopočtu

Po vydaní príkazu vystaviť v Chráme a synagógach sochy cisára Caligulu dochádza v roku 38 nášho letopočtu v Jeruzaleme a Alexandrii ku konfliktu. V Alexandrii doň zasahujú bezprávni egyptskí obyvatelia. Židia už nie sú mimo svojich domovov a ich štvrtí v bezpečí. So súhlasom rímskeho miestodržiteľa Flacca sú židia prinútení žiť v historicky prvom gete. O tri roky neskôr Caligulov nástupca Claudius priznáva alexandrijským židom ich pôvodné práva.

66 – 70 nášho letopočtu

Po nepokojoch medzi židovským

a nežidovským obyvateľstvom v prístavnom meste Cézarea prepuklo v Judei veľké protirímske povstanie, ktoré vyústilo do vojny medzi okupantmi a židmi.

70 nášho letopočtu

Dobytie Jeruzalema Rimanmi. Herodesov chrám blčí v plameňoch, ktoré ho z veľkej časti zničia. Pre vrchného veliteľa Tita zorganizujú v Ríme triumfálny sprievod so židovskými zajatcami a ukoristenými vzácnosťami z Chrámu. V pevnosti Masada sa židovskí povstalci bránia až do roku 73. Po ich porážke utečie veľa židov zo Svätej zeme, mnohých vyženú alebo zajmú Rimania. Židovskí migranti neskôr odchádzajú do Španielska, Francúzska alebo Nemeckej ríše. Zničenie Chrámu je začiatok diaspóry (rozptýlenie náboženskej alebo národnostnej skupiny uprostred iného celku).

ANTICIPÁCIA HODNÔT VEČNÉHO ŽIVOTA PODĽA NOVEJ ZMLUVY

Podľa štúdie Dr. Jána Greša uverejnenej v CL č. 4/2013 (Dokončenie)

Racionálnym spôsobom nedokážeme vysvetliť a pochopiť, čo je nositeľom identity medzi terajšou bytosťou človeka a bytosťou toho istého človeka po vzkriesení. Ale s identitou sa v Biblii jednoznačne ráta. V príbehu o uzdravení stotníkovho sluhu hovorí napríklad Ježiš o stolovaní s Abrahámom, Izákom a Jákobom v kráľovstve nebeskom. (Mt 8:11). V podobenstve o boháčovi a Lazárovi (L 16:19-31) sú po vzkriesení vo večnosti identickí s tými, ktorí žili tu v časnosti.

Diskontinuita sa týka nielen nášho telesného organizmu, ale aj všetkého toho, čo na tejto zemi máme a vlastníme. Musíme sa rozlúčiť so všetkými hmotnými, finančnými a inými podobnými hodnotami, nemôžeme si to odniesť so sebou. „Nič sme nepriniesli na svet a nič z neho nemôžeme ani odniesť.“ (1Tim 6:7). Mnohé pominuteľné veci majú pozitívnu funkciu pre tento život, iné dosahuje človek hriešnym spôsobom a dá si k nim pripútať srdce. Ale nič z nich si neodnesie do večnosti, ani fyzickú krásu a silu, ani slávu, ani funkcie, ani spoločenské postavenie, ani vplyvné známosti, ani akademické a iné tituly, ani plytké rozkoše, ani nič z toho, čo je súčasťou tohto pominuteľného sveta.

Toto poznanie má dôsledky pre správny postoj k časným hodnotám. Časné hodnoty treba nadobúdať iba čestným spôsobom, treba ich používať v rozumne potrebnej miere, ale súčasne si k nim zachovať postoj vnútornej slobody. Nepripustiť, aby človeku k nim prirástlo srdce.

3. **Kontinuita** – anticipácia hodnôt večného života

Pre mňa kontinuita spočíva v tom, že to budem ja, ktorý budem vzkrie-

sený. Do večnosti si odnášame seba, svoju bytosť. Odnášame si to, čo sme zo seba za čas svojho života na zemi dali urobiť a urobili. Odnášame si to, čo sme zo seba urobili vierou a láskou k Pánu Bohu alebo ignorovaním a nenávisťou voči Nemu. Prijatím, alebo odmietnutím Božej ponuky záchrany v Ježišovi Kristovi. Prijatím alebo odmietnutím Božieho ospravedlnenia, akceptovania Pánom Bohom. Prijatím alebo odmietnutím Kristovho životného príkladu a vzoru. Prijatím alebo odmietnutím pomoci Ducha Svätého. Prijatím alebo odmietnutím výzvy na pokánie. Prijatím a realizovaním programu lásky k druhým ľuďom alebo jeho odmietnutím. Všetko, čo „máme" nechávame tu. Všetko, čo v podstatnom zmysle „sme", si odnášame so sebou. Rozlišovanie medzi životným štýlom „mať" a „byť" sledujeme aj u Pána Ježiša (L 9:24n) a aj v iných častiach Novej zmluvy.

Kontinuita medzi terajšou, pozemskou a budúcou, večnou formou života spočíva okrem identity terajšej a vzkriesenej bytosti aj v tom, čo by sme mohli nazvať anticipáciou večného života alebo hodnôt večného života. Do večnosti si odnášame seba, to čo sme zo seba dali a urobili, pre pojem anticipácie vyplýva, že už teraz treba svoj život formovať teleologickým spôsobom, budovať svoju bytosť k cieľu.

Nepoznáme ani zďaleka všetky konkrétnosti a podrobnosti obsahu večného života po vzkriesení. Nový život vo večnosti sa bude líšiť od terajšieho života. (Mk 12:25; 1Kor 2:9). V evanjeliách a v Pavlových listoch nachádzame: Pri poslednej večeri Pán Ježiš sľubuje učeníkom, že spoločenstvo s ním v novej forme bude pokračovať vo večnom svete. (Mt 26:29). Účasť na stolovaní je v Biblii pevným obrazom tesného spoločenstva so spolustolujúcimi. Z toho vyplýva jeden dôležitý aspekt (pohľad) chápania Večere Pánovej:

- Spomienka na Ježišovo utrpenie, že je s ňou spojené prijímanie a odpustenie hriechov.
- Je to spoločenstvo so spoluhodujúcimi.
- Večera Pánova je anticipáciou stolovania s Kristom vo večnosti.

Kto prichádza k Večeri pánovej s plnou osobnou účasťou, ten prežíva niečo, čo je anticipáciou jednej dôležitej stránky večného života. Spoločenstvo s Kristom spomína apoštol Pavol, ako jeden dôležitý bod svojej očakávanej osobnej účasti na večnom živote. V liste z väzenia Filipským sa vyznáva, že túži po smrti, lebo vie, že by to bol prechod do definitívneho trvalého spoločenstva s Kristom. (F 1:23n). Spoločenstvo s Kristom predpokladá nielen pre seba, ale pre všetkých veriacich v Krista, ako hovorí (v 1Tes 4:17): „...a tak budeme sále s Pánom".

Apoštol Pavol anticipujúc, prežíva už teraz niečo z toho, čo sa v plnej miere stane obsahom jeho života vo večnosti. Hovorí takmer o mystickom (bájnom) spojení s Kristom: „Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristu. A nakoľ-

ko teraz žijem v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a samého vydal za mňa." (G 2:20).

Nemôžeme nespomenúť zaujímavý, ťažko preložiteľný výraz zo súvislosti uvažovania o krste. (R 6:5). Obrazom zrastenia dvoch rastlín do jednej rastliny je vyjadrené tesné, organické spoločenstvo v dôsledku podobnosti odumretia hriechu pri krste so smrťou Kristovou. Pavlova smelá myšlienka o zrastení človeka s Kristom do jednej bytosti má svoje opodstatnenie v slovách Ježiša Krista o viniči a ratolestiach (J 15:1-7).

Apoštol Pavol hovorí o spoločenstve s Kristom: „Naša otčina je v nebesiach; odtiaľ očakávame aj Spasiteľa, Pána Ježiša Krista; On mocou, ktorou si môže podmaniť všetko, pretvorí naše ponížené telo, aby bolo podobné Jeho oslávenému telu." (F 3:20n). Toto je veľmi dôležité konkretizovanie (uskutočnenie) a špecifikovanie (vymedzenie) toho, čo je vyjadrené ako forma života po vzkriesení v citovaných antitézach. (1Kor 15:42-44; R 8:29).

Je pozoruhodné, že nielen v Pavlových listoch, ale aj liste Jánovom, sa stretneme s týmto očakávaním: „Milovaní, teraz sme Božími deťmi a ešte nevyšlo najavo, čím budeme. Vieme, že keď vyjde najavo, Jemu budeme podobní, lebo Ho uvidíme takého, aký Je." (1J 3:3). Cez každodenné uplatňovanie spoločenstva s Kristom a prijímanie Jeho pomoci skrze Ducha Svätého sa človek môže a má stávať „novým stvorením" (2Kor 5:17; G 6:15). Pri každodennom formovaní myslenia a života nás má viesť Ježišovo blahoslavenstvo o čistom srdci. (Mt 5:8).

Konečné hodnotenie života človeka, „posledný súd", patrí medzi očakávané udalosti po vzkriesení. Je veľmi užitočné anticipovať aj túto eschatologickú udalosť a pri častejšom sebahodnotení si anticipujúc – predstaviť, že stojíme pred posledným súdom. Tak si človek môže ušetriť nepríjemné prekvapenia. Keď sa boháčovi v hádese (v podsvetí) otvorili oči, pochopil aká dôležitá je taká anticipácia (L 16:27-31), a bol by chcel na to upozorniť svojich bratov. Nepovolilo sa mu to s vysvetlením, že v „Mojžišovi a prorokoch" majú dosť varovania a informácií, aby mohli posledný súd anticipovať. My môžeme k Mojžišovi a prorokom doložiť evanjeliá a apoštolské spisy. Napr. Ježišova reč o poslednom súde (Mt 25), Jeho etické princípy a konkrétne prikázania sú dostačujúcou pomôckou na anticipujúce, korigujúce stavania sa pred posledný súd.

Diskontinuita nie je v našej moci, tá príde na každého bez ohľadu na to, či s ňou súhlasí alebo proti nej protestuje. Kontinuita nie je síce produkt nášho úsilia, ale ponúka sa nám ako jedinečná možnosť formovania života. Kto ráta so vzkriesením a večnosťou, mal by byť v tomto myslení dôsledný a čím viac hodnôt, o ktorých vie, že budú hodnotami večného života, by mal anticipovať už vo svojom časnom živote. Jeho život by už teraz

dostal charakter niečoho, čo dýcha večnosťou.

Kontinuita, anticipácia – to je životný prúd, ktorý nás už teraz môže spájať s večnosťou. Ak sme v tomto zmysle cez anticipáciu už teraz trocha doma vo večnosti, nebude po smrti náš vstup do večnosti vstupom do celkom cudzej oblasti. U koho už teraz dominuje tendencia anticipácie večného, kontinuita s večným, ten omnoho ľahšie zvládne všetky prejavy diskontinuity a to aj v priebehu terajšieho života – aj tú poslednú, hlavnú

diskontinuitu, ktorou je smrť.

Z archívu: Sú prípady, keď si človek ani neuvedomí, že zomiera. Je to napríklad vtedy, keď sa stane obeťou katastrofy a smrť nastane okamžite. Alebo keď zaspí a už sa neprebudí. Sú iné prípady, keď človek jasne vie, že prišla jeho posledná hodina. Doba jasného vedomia blížiacej sa smrti môže trvať kratšie alebo dlhšie. Môžu to byť dni, hodiny alebo len minúty. Kvôli nim sa treba pripravovať na smrť. V priebehu života sa určité základné situácie a problémy opakujú v rozličných obmenách. Chováme sa v nich, reagujeme na ne, podľa naučených schém a modelov. Ale čas, ktorý budeme prežívať v jasnom vedomí blížiacej sa smrti, prináša celkom novú situáciu, na ktorú nemáme naučené modely postojov a reagovania. Preto treba venovať značné myšlienkové úsilie príprave na primerané prežitie tejto hraničnej situácie.

POZVANIA

Na **slávnostné služby Božie**, ktoré sa uskutočnia v Kostole Svätej Trojice 24.11.2013 o 9:00 h pri príležitosti 200. výročia narodenia Dávida Husza, inšpektora a mecéna nášho cirkevného zboru. Slávnostným kazateľom bude biskup VD ECAV Mgr. Slavomír Sabol. Pri tejto príležitosti bude v našom kostole odhalená pamätná tabuľa Dávidovi Huszovi a s jeho stručným životopisom oboznámi PhDr. Zuzana Kollárová, PhD.

Na **služby Božie**, ktoré sa uskutočnia v Kostole Svätej Trojice v Prvú adventnú nedeľu 1. decembra 2013 o 9:00 h, hosťom bude vedúci MoS ECAV, brat farár Stanislav Kocka z Košíc, ktorý poslúži zvesťou slova Božieho. Súčasne pozývame aj na zborové popoludnie s bratom farárom Kockom o 14:30 h v zborovej miestnosti.

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17; tel. farský úrad: 789 587 2; e-mail: ecavpp@stonline.sk; www.ecavpp.sk

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, jazyková úprava: Mgr. Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Mgr. Ing. Michal Findra, mládežnícky farár. Grafická úprava: Mgr. Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA V ZBOROVEJ MIESTNOSTI NA UL. 1. MÁJA

konfirmandi – 1. roč. utorok o 15:00 h; 2. roč. utorok o 16:00 h
spevokol – každú stredu o 17:30 h
modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h
biblická hodina – každý štvrtok o 18:00 h
mládež – každý piatok o 17:30 h
detská besiedka – každú nedeľu počas služieb Božích

VYPÍSANÉ Z MATRÍK V MESIACOCH SEPTEMBER – OKTÓBER 2013

Sviatosť Krstu svätého prijali: Alexandra Zahoranská, Rebeka Biskupová, Nela Mojčáková

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišiel: Ondrej Vechter (81), Ján Münnich (83) a Klára Potočňáková (82)

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

November		**December**	
Valenčák Imrich	4.11.	Michalková Anna	1.12.
Šuligová Gabriela	5.11.	Bednárová Marta	5.12.
Cicáková Anna	6.11.	Lazar Viliam	5.12.
Rusnačko Ondrej	6.11.	Chladoň Vladimír	9.12.
Žiláková Beáta, Mgr.	10.11.	Kňazovická Oľga, MUDr.	9.12.
Šípková Anna	10.11.	Mlynárová Anna Ema	12.12.
Michalková Ľudmila	11.11.	Madáčová Emília	19.12.
Wernerová Emília	17.11.	Balogová Jana	27.12.
Čupka Milan	17.11.	Tomašiaková Dagmar	27.12.
Pittnerová Ingrid	17.11.	Kulčár Ladislav	29.12.
Pittnerová Zuzana	17.11.		
Vystavilová Mária	21.11.		
Pavlovičová Jana	24.11.		
Hropoková Valéria	28.11.		

NOVEMBER

3.	Ne.	09.00	-	Poprad, 23. nedeľa po Svätej Trojici
		10.30	-	Stráže, 23. nedeľa po Svätej Trojici
7.	Št.	18.00	-	Poprad, biblická hodina
10.	Ne.	09.00	-	Poprad, 24. nedeľa po Svätej Trojici
		10.00	-	Poprad, sviatosť Večere Pánovej
14.	Št.	18.00	-	Poprad, biblická hodina
17.	Ne.	09.00	-	Poprad, predposledná nedeľa v cirkevnom roku
		10.30	-	Stráže, Pamiatka posvätenia chrámu
21.	Št.	18.00	-	Poprad, biblická hodina
24.	Ne.	09.00	-	Poprad, posledná nedeľa v cirkevnom roku
27.	St.	15.00	-	DD Komenského ul., sviatosť Večere Pánovej
28.	Št.	15.00	-	DD Xenón, sviatosť Večere Pánovej
		18.00	-	Poprad, biblická hodina

DECEMBER

1.	Ne.	09.00	-	Poprad, 1. adventná nedeľa
		10.30	-	Stráže, sviatosť Večere Pánovej
5.	Št.	18.00	-	Poprad, Večerné služby Božie
8.	Ne.	09.00	-	Poprad, 2. adventná nedeľa
		10.00	-	Sviatosť Večere Pánovej
12.	Št.	18.00	-	Poprad, Večerné služby Božie
15.	Ne.	09.00	-	Poprad, 3. adventná nedeľa
		10.30	-	Spišská Sobota, sviatosť Večere Pánovej
19.	Št.	18.00	-	Poprad, Večerné služby Božie
22.	Ne.	09.00	-	Poprad, 4. adventná nedeľa
		10.00	-	Poprad, sviatosť Večere Pánovej
24.	Ut.	09.00	-	DD Komenského, štedrovečerné Služby Božie
		10.30	-	DD Xenon, štedrovečerné Služby Božie
		15.00	-	Spišská Sobota, štedrovečerné Služby Božie
		17.00	-	Poprad, štedrovečerné Služby Božie
25.	St.	09.00	-	Poprad, 1. Slávnosť vianočná
		10.30	-	Stráže, 1. Slávnosť vianočná
26.	Št.	09.00	-	Poprad, 2. Slávnosť vianočná
		10.00	-	Poprad, sviatosť Večere Pánovej
29.	Ne.	09.00	-	Poprad, nedeľa po Vianociach
31.	Ut.	16.00	-	Spišská Sobota, silvestrovské Služby Božie
		18.00	-	Poprad, silvestrovské Služby Božie